

Gregory Corso: a beatnemzedék egyik képviselője volt

(MTI) – „A Lélek Élet. Halálomon átlebeg / végtelenül, mint egy folyó / mely nem fél, hogy tengerré lesz”. Gregory Corso sorait így lehetne visszaadni magyarul. Beat-költő volt, a béke és a szépség szerelmese. A múlt hét péntekén hunyt el Minneapolisban.

Az 1930. március 26-án olasz eredetű családban, New Yorkban, Greenwich Village-ben született Corsónak zaklatott gyermekkor volt. Születésekor apja 17, anyja 16 éves volt. Árvaházak és nevelőszülők között vergődött, míg 17 éves korában három évre bebörtönözték lopás miatt. Szabadulása után dolgozott kétkezi munkásként New Yorkban, újságíróskodott Los Angelesben, majd matrózként eljutott Afrikába, Dél-Amerikába. Iskolázatlan volt, mégis nagyon olvasott, egész pályakezdése erősen emlékeztetett Jack London indulásához. Ezekben az években találkozott New Yorkban Allen Ginsberggel, aki felfedezte a fiatalember egyedi tehetségét, ugyanakkor szertelensége, kényszerű és önként vállalt csavargásai összehozták őt az Amerika útjait bejáró, a lélegzés, a dzsessz, a szaxofon hangjára író fiatal írókkal, költőkkel. Sokat

elárul, hogy Corso első versei 1955-ben jelentek meg, egy évvel Ginsberg *Üvöltése* és Jack Kerouac *Úton* című regényének kiadása előtt. A beat-mozgalom nagy robbanása idején Corsót a média is hamar megkedvelte, mivel nyers modorával, állandó szurkálódásaival, amelyek pályatársait, barátait sem kímélték, ő lett a beatnikek „rosszfiúja”, akihez képest – mint ahogyan egyik amerikai életrajzírója megállapította – a szintén deviánsnak tekintett Ginsberg valóságos szentnek tűnt.

Egyik legismertebb műve, a *Bomba*, az atomfegyverekről írt ódája, amelyben a nukleáris pusztulást megszüülő Földet Szűz Máriához hasonlította, az atombombát pedig olyan „hermelinbe burkolt kisdédhez”, aki befészkel magát az emberek szívébe. Híres kötete volt továbbá a *Gázolaj*, az *Amerikai elégikus érzések*, és a *Lélekmező*. Versei, az *Uccello*, a *De nekem nem kell a jóság*, a *Házasság* szerepeltek a nálunk 1967-ben Sükösd Mihály szerkesztésében kiadott beat-antológiában, az *Üvöltésben*, költeményeit **Eörsi István** és Orbán Ottó fordították.

Gregory Corso az elmúlt években is fáradhatatlanul dolgozott, mint a legtöbb beat-költő, ő is kiváló előadó volt, számos lemeze megjelent. Legutóbb Marianne Faithfull-lal készített közös CD-t. Magánélete is meglehetősen viharos volt. Háromszor nősült, öt gyermeke született. A költőt ősei földjén, Rómában temetik el.